

Sygn. akt IV CZ 72/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa AUTO I. Spółki z o.o.

przeciwko J. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 października 2012 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 stycznia 2012 r.,

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą podwyższa do kwoty 2700 (dwa tysiące siedemset) zł.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem, zamieszczonym w punkcie drugim sentencji wyroku z dnia 26 stycznia 2012 r., zasądził od powódki na rzecz pozwanego 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą. W uzasadnieniu tego postanowienia przytoczył jako podstawę prawną rozstrzygnięcia art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, dalej: „rozporządzenie MS”).

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik pozwanego wniósł o jego zmianę i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą. Zdaniem skarżącego Sąd odwoławczy z naruszeniem § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia MS ustalił opłatę za prowadzenie sprawy w instancji odwoławczej w wysokości – zamiast 75% stawki minimalnej – 50% stawki minimalnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje;

Z przytoczonego wyroku z dnia 26 stycznia 2012 r. wynika, że Sąd Apelacyjny – po rozpoznaniu apelacji pozwanego – zmienił wyrok Sądu Okręgowego w B., którym utrzymano w mocy nakaz zapłaty nakazujący pozwanemu, aby zapłacił powódce 100 000 zł z ustawowymi odsetkami i 4 867 zł kosztów procesu, w ten sposób, że oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu. Pozwany wygrał zatem sprawę w instancji odwoławczej i za jej prowadzenie w drugiej instancji przez radcę prawnego należy się mu od powódki jako strony przegrywającej, zgodnie z art. 98 § 1, 2 i 3 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., zwrot kosztów procesu w postaci wynagrodzenia radcy prawnego.

Rację ma skarżący, że ustalona na podstawie § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia MS stawka minimalna za prowadzenie sprawy pozwanego w postępowaniu apelacyjnym wynosi 75 % stawki minimalnej. To oznacza, że ustalona w wysokości stawki minimalnej należna opłata za czynności

reprezentującego pozwanego w postępowaniu apelacyjnym radcy prawnego, przy wskazanej w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia (100 000 zł), wynosi 2700 zł (75 % określonej w § 6 pkt 6 rozporządzenia MS stawki wynoszącej 3600 zł), a nie – jak ustalił Sąd odwoławczy – 1800 zł. Zarzut wydania zaskarżonego postanowienia z naruszeniem § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia MS należało więc uznać za uzasadniony.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).